

متن پرسش

سلام علیکم: با عرض تسلیت و آرزوی سلامتی برای شما ممنون میشم نظرتون رو راجع به این متن بفرمایید. «تاریخ جدیدی شروع شده است» بسم الله الرحمن الرحیم با مطالعه کتبی مثل «گلستان یازدهم» یا «یادت باشد» یا «سربلند» و از این قبیل کتب به فهمی می رسیم که از حقائق زمانه ماست. آری، شهدای ما نوعی جدید از ازدواج و تشکیل خانواده را برای ما نمایان کردند. آن ها با درک این حقیقت که مسافری بیش در این دنیا نیستند و سفر آن ها الی الله است برای خود همراه و همسفر گزیدند. همراه و همسفری که سیر او را تسهیل، تسریع و محقق کرد. همراه و همسفری که اگر نبود شاید هیچوقت آن شهید حقیقتاً مفهوم حب الله، ایثار و فدای حق شدن را نمی فهمید و اگر هم می فهمید در جامه ی عمل پوشاندن به آن موفق نمی شد. آری شهدای ما ذیل حب الحسین علیه السلام که همان حب الله است بر یکدیگر در خانواده محبت کردند و محبت حقیقی را در عالم نمایان ساختند. محبتی از جنس روضه های خانوادگی شهید حججی که در آن روضه ها کنار همراهش تمنای فدای حق شدن می کرد و بعید نیست که این سعادت را مدیون همین روضه ها باشد. محبتی که ذیل محبت خدا بود تاریخی را محقق می کند که یک همسر از سوره رفتن همسرش که در عرف مقرون با کشته شدن و جدایی از محبوبش است بسیار خوشحال شود. خوشحالی از جنس توحید و اخلاص نه از دل سیری، خوشحالی از جنس کسب رضایت ولی الله نه یک حس زودگذر. آری شهدای ما آموزش دادند که می توان نگاه دیگری به ازدواج کرد که در زمانه کنونی ما از خانواده دری گرانها ایجاد کند و مردان را چون وهب و همسران را چون همسر وهب بار بیاورد. همچنین فرزندان آن ها را همان یاران در گهواره سید روح الله کند. همان ها که نیامده انتظار فدای حق شدن می کشند. ازدواجی نه برای محرومیت ها، نه برای دنیا و دنیا خواهی، ازدواجی از جنس سفر، از جنس مستقر در دنیا نبودن، ما بنایی برای استقرار در این دنیا نداریم و به قول شهید کاظمی ما اهل اینجا نیستیم. ازدواجی که اصلاً فقط برای رفتن محقق شده است و در این خانواده همه ی هم و غم یک چیز است و آن رضایت الله است و چقدر کسب این رضایت در این فضا و در کنار همراه سهل است. دیگر باید این عینک را از چشم ها کنار بگذاریم که هر ازدواجی را صرفاً برای ارضای امیال بدانیم، خیر ازدواج در زمانه ما تبدیل به نردبان ترقی سالکان راه حق شده است، نه صرفاً نرده ی محافظ آن ها از افتادن در قعر چاه. بعید نیست که بگوییم در امر طلبگی نیز بسیاری از کسانی که همراه داشته باشند می توانند بهتر به وظایف خود عمل کنند و در فضایی واقعی تر زندگی کنند. که حاصل این در فضای واقعی زندگی کردن و مواجهه حضوری با مسیر بهتر عمل کردن آن ها است، چه در فضای درسی، چه در فضای تبلیغی و چه

در سلوک عرفانی آن ها... شاید فتح قله های تاریخ ما با همراه راحت تر است و به محقق شدن نزدیک تر. ما باید برای انقلاب و دغدغه انقلاب، این ظهور خدا در زمانه ی خود زندگی کنیم، معنای زندگی لله در این تاریخ این است. در نتیجه سایر دغدغه های ما نیز باید با این اصل کلی جهت پیدا کنند. آن گونه می شود که با فهم صحیح از زمانه ی خود و نیاز و وظیفه زمانه، خانواده هایی تشکیل می شود که تک تک اعضای آن خانواده و تک تک افعال آن اعضاء خار چشم دشمنان خدا و موجب خشنودی اولیا الله است. و هدف خلقت انسان که عبودیت باشد محقق می شود. همچنین دغدغه های نایب الامام بر مسأله جمعیت، بر مسأله ی خانواده، بر ترویج ازدواج ساده، بر تسهیل امر ازواج جوانان و... دلایلی روشن بر دغدغه دینی برای ازدواج است. آن که مفهوم سرباز بودن را بفهمد طبیعتاً ازدواج محل علم آموزی او نیست، بلکه مقوم مسیر اوست و از تکه های پازل سربازی اوست که منافاتی با علم آموزی اش ندارد. راجع به علم نیز ما نیامده ایم که درس بخوانیم که درس خوانده باشیم و برای خود شخصیت ایجاد کنیم که به ما بگویند عالم. ما آمده ایم در حوزه به حسب سرباز بودن خود درس بخوانیم و آنقدر بخوانیم که آن هایی که به آن ها لقب عالم اطلاق شد نیز شاید آنقدر نخوانده اند، ولی ذره ای تشخص عالم بودن به خود نگیریم. صرفاً در جهت سرباز بودن خود زندگی طلبگی کنیم نه جهت کسب جایگاه اجتماعی یا حتی امیال نفسانی مثل لذت عالم بودن و چشیدن مزه ی علم. سرباز فقط ممتثل امر مولا است نه به دنبال خودیت خود، او وقتی سرباز بودن را انتخاب کرد خودیت خود را نفی کرد و غیر از این حالت با فلسفه وجودی سرباز در تعارض است.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بنده نکات ارزشمندی را در این کلمات می بینم. آری! باید به این فکر کرد که راستی می شود در اوج به عشق همسر و فرزند، به عشقی بس عمیق تر و گسترده تر نیز فکر کرد؟ این معجزه ی بزرگ این قرن است که به دست حضرت روح الله «رضوان الله تعالی علیه» به ظهور آمد و در این جا است که اگر جوانان ما دامان این عشق را بگیرند، دیگر برایشان این سختی هایی که آن ها را سرگردان و بی خانمان و بی ساز و برگ کرده است، مهم نیست. این جا است که بنده در عین ناراحتی از وضع بعضی از خواهران و برادران و این همه بی سر و سامانی که آن ها را در بر گرفته است؛ معتقدم حضرت ربّ العالمین می خواهد آن ها را به آن عشق متعالی دعوت کند. لذا دیگر تفاوت نمی کند که مثل همسر شهید سیاهکالی ابتدا با آن شهید زندگی کند و بعد با از دست دادن او وارد آن عشق عمیق و گسترده گردد، و یا مثل بعضی از خواهران از ابتدا در آن وادی وارد شوند. بحمدالله می بینم خواهران و برادران به خصوص خواهرانی که چقدر زیبا به عطای حضرت ربّ العالمین که عطای عشق در این دوران است که حضرت روح الله «رضوان الله تعالی علیه» واسطه ی ظهور آن بوده است، به سر می برند. این است آن عشقی که خداوند در این دوران عطایمان کرده است تا از پوچی و نیهیلیسم دوران نجات یابیم. موفق باشید

